

Forum 24 10.2.2009

Tiistai 10. helmikuuta 2009

LUKIJOIDEN

Lähetä mielipide: t

Mehiläinen tarvitsee hoitoa

Haluan korjata Forum24:n tekstiviestipalstalla 3.2. olutta virheellistä näkemystä mehiläishoitoon liittyen, joka kuului seuraavasti: "Ei mehiläisiä tarvitse hoitaa!"

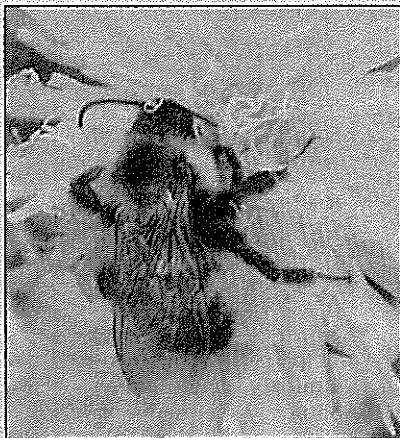
Suomen luonnossa ei ole ollut luontaisesti hunajamehiläistä (*Apis mellifera*), vaan se tuotiin Suomeen tarhausmielessä noin 250 vuotta sitten Turun seudulle Ruotsista ja Virossa. Ruotsista tuotu kanta jäi tänne pysyväksi.

Muitakin mehiläisrotuja on tuotu maahamme tarhaukseen sen jälkeen. Mehiläistä ei ole syytä sotkea isoon kömpelöön ja karvaiseen kimalaiseen (*Bombus*), joita pöräää Suomen luonnossa luontaisesti.

Suomen luonnossa mehiläinen ei elä ilman mehiläishoitajan apua, vaan tarvitsee mehiläishoitajan hoitoa ja huolenpitoa. Käytännön mehiläishoidon kannalta mehiläisten rakenteesta ja elintoiminnoista on hyvä tuntee ainakin pesän kehittymiseen, rotuominaisuuksien tunnistamiseen, mehiläistautien vaikutuksiin ja ravitsemukseen liittyviä asioita.

Mehiläiset ovat "villejä eläimiä" ja niiden hoito perustuu mehiläisyhteiskunnan käyttäytymisen tunte-

miseen. Tarhauksen onnistuminen vaatii perustiedot pesän vuotuisesta käyttäytymisestä ja sitä säätelevistä tekijöistä.

Hunajamehiläinen ei elä ilman mehiläishoitajan apua, muistuttaa Raimo Tervola kirjoituksessaan.

Mehiläispesästä saadaan siis hunajaa, jonka lisäksi pesästä voidaan kerätä siitepölyä, mehiläisvahaa, mehiläismyrkyä, kittivahaa eli propolista ja emomaitoa. Usein unohtuu mehiläisten ja muiden pölyttäjähönteisten tekemä pölytystyö.

Saksalais-ranskalaisen selvityksen mukaan pölytystyön arvo on 150 miljardia euroa vuodessa, joka on noin 10 prosenttia koko maapallomme maataloustuotannosta.

Pölyttäjähönteisten puute vaikuttaa muun muassa

hedelmien, vihannesten ja marjojen saatavuuteen. Kahvin ja kaakaon satomäärät ovat myös riippuvaisia pölyttäjähönteisistä, sillä nekin ovat hönteispölyttäjiä.

Suomessa on mehiläishoitajia noin 3 300, joista päätoimisia on vajaa sata, sivu- ja liitännäistoimisia hoitajia on noin 350 ja loput noin 2 900 ovat harrastajahoitajia, joihin myös allekirjoittanutkin kuuluu.

Mehiläishoitajien keski-ikä on varsin korkea, joten mehiläishoitoala kaipaa uusia nuoria toimijoita.

Oulun seudulla ei ole muutamaan vuoteen järjestetty mehiläishoitajan koulutusta, joten Oulun kansalaisopiston järjestämä mehiläisen hoitokurssi tulee varmaan tarpeeseen.

Kurssi alkaa 25.2. ja sinne näyttäisi vielä olevan tilaa.

Mehiläistarhaus on harrastus, joka vie ihmisen luonnon pariin ja osaksi luonnon jokavuotista kiertokulkua. Mehiläishoitajat saavat tarhauksen kautta suoran yhteyden luontoon, sillä he seuraavat tiivisti vuodenaikojen etenemistä, säätä ja kasvien kukintaa.

Raimo Tervola
Oulu